

దాని ద్వారా సుఖం లభిస్తుందా? సఫలత లభిస్తుందా? అందవలన తాకట్టగా భావించి నీడి అని భావించి నడిస్తే పిల్లల నుంచి యజమాని అయ్య సంతోషంలో స్వతహానే ఉంటారు అర్థమైందా! ఈ ఒక్క పారం పక్కాగా ఉంచుకోండి. పారం పక్కాగా చేసుకున్నారా? లేక మీ మీ స్థానాలకి వెళ్లి మర్చిపోతారా? మర్చిపోనివారిగా అవ్యండి!

సదా ఆత్మిక నష్టాలో ఉంటూ పిల్లలు నుండి యజమానిగా అయ్య పిల్లలకు, సదా పిల్లవాని స్థితి అంటే నిశ్చింత చక్కవర్తి యొక్క స్వతిలో ఉండే వారికి, సదా లభించిన తాకట్ట వస్తువుని నిమిత్తంగా అయ్య సేవలో ఉపయోగించే పిల్లలకు, సదా క్రొత్త ఉత్సాహం, క్రొత్త ఉల్లాసంలో ఉండే పిల్లలకు బాహ్యాదా యొక్క ప్రియస్వతులు మరియు నమస్తే.

సత్కమైన సేవాధారి యొక్కగుర్తులు.....II-12-85

సదా దాత శివబాబా మాట్లాడుతున్నారు:-

ఈరోజు స్నేహ సాగరుడైన బాహ్యాదా తన యొక్క స్నేహి పిల్లలను చూస్తున్నారు. ప్రతి ఒక్క బిడ్డలో మూడు వికేషతలు చూస్తున్నారు. ప్రతీ ఒక్క బిడ్డ మూడు వికేషలతలో ఎంతవరకు నంపన్నంగా అయ్యారు అని. ఆ మూడు వికేషతలు 1. స్నేహం 2. సహయోగం అంటే సహజ యోగం మరియు 3. శక్తి స్వరూపం అంటే నడుస్తూ, తిరుగుతూ చైతన్య లైటహానే మరియు మైటహానే. ప్రతి సంకల్పం, మాట, కర్మ ద్వారా ఈ మూడు స్వరూపాలు ప్రత్యుష స్వరూపంలో అందరికి అనుభవం అవ్యాలి. కేవలం స్వయానికి కాదు. ఇతరులకి కూడా ఈ మూడు వికేషతలు అనుభవం అవ్యాలి. ఏవిధంగా అయితే బాబా స్నేహ సాగరుడో ఆదేవిధంగా మాస్టర్ సాగరుని ముందు జ్ఞాని లేక అజ్ఞాని ఆత్మలు వచ్చినప్పుడు స్నేహాన్ని అనుభవం చేసుకోవాలి. స్నేహం యొక్క మాస్టర్ సాగరుని యొక్క అలలు స్నేహం యొక్క అనుభూతిని చేయస్తాయి. ఎలా అయితే, లాకిక ప్రకృతి యొక్క సముద్రం ఒడ్డుకి ఎవరు వెళ్లినా కానీ శీతలత, శాంతి యొక్క అనుభవాన్ని స్వతహానే చేయస్తుంది ఆదేవిధంగా మాస్టర్ స్నేహసాగరుని ద్వారా ఆత్మిక స్నేహం యొక్క అనుభూతి అవ్యాలి. సత్కమైన స్నేహం యొక్క ప్రాణీ స్థానానికి చేరుకున్నాము అని అనుభవం చేసుకోవాలి. ఆత్మిక స్నేహం యొక్క అనుభూతి, ఆత్మిక సువాసన వాయమండలంలో అనుభవం అవ్యాలి. బాబాకి స్నేహి అయ్యాము అని అందరు చెప్పారు, బాబాకి కూడా తెలుసు అందరికి బాబాపై స్నేహం ఉంది అని. కానీ ఇప్పుడు స్నేహం యొక్క సువాసని విశ్వంలో వ్యాపింపచేయాలి. ప్రతి ఆత్మకి ఈ సువాసన యొక్క అనుభవం చేయించాలి. ప్రతి ఒక్క ఆత్మ వీరు క్రేష్ట ఆత్మ అని వర్ణన చేయాలి. కేవలం బాబాకి స్నేహిగా అవ్యాపం కాదు, సర్వులకు సదా స్నేహిగా అవ్యాలి. ఈ రెండు అనుభూతులు సర్వులకి మరియు సదా ఎప్పుడైతే అవుతాయో అప్పుడే మిమ్మల్ని మాస్టర్ స్నేహసాగరులు అని అంటారు. ఈ రోజుల్లో ప్రపంచంలో ఆత్మలు సత్కమైన ఆత్మిక స్నేహం యొక్క ఆకలితో ఉన్నారు. స్వార్థం యొక్క స్నేహం చూసి చూసి ఆ స్నేహం ద్వారా మనస్సు అతీతం అయిపోయింది. అందువలన ఆత్మిక స్నేహం యొక్క కొన్ని ఘడియలు అనుభూతి

అయినా అది జీవితానికి లోడుగా భావిస్తున్నారు. బాప్పదాదా చూస్తున్నారు - స్నేహం యొక్క విశేషతలో ఇతర ఆత్మల పట్ల, కర్మలో మరియు సేవలో ఎంతవరకు నఫలత పొందారు? అని. కేవలం మీ మనస్సులో మీరే సంతోష పదటం లేదు కదా! నేను చాలా స్నేహిని అని. ఒకవేళ స్నేహం లేకపోతే బాబా వారిగా ఎలా అవుతాము అని అంటారు. | బ్రాహ్మణ జీవితంలో ఏవిధంగా ముందుకి వెళ్లాము అంటారు. ఇలా మీ మనస్సుతో మీరు సంతుష్టంగా ఉన్నారు. ఇది బాప్పదాదాకి కూడా తెలుసు మరియు మీ వరకు సంతుష్టంగా ఉండటం ఇది మంచిదే! కానీ పిల్లలైన మీరందరూ బాబాతో పాటు సేవాధారులు. సేవ కొరకే ఈ తనువు, మనస్సు, ధనం సేవ కొరకే, మీ అందరిని బాబా నిమిత్తంగా చేసి ఇచ్చారు. సేవాధారి యొక్క కర్తవ్యం ఏమిటి? ప్రతి విశేషతను సేవలో ఉపయోగించడం. ఒకవేళ మీ విశేషతను సేవలో ఉపయోగించకపోతే ఆ విశేషత వ్యాధి అవుదు. కొంతమంది పిల్లలు మేము బాబావారిగా అయ్యాము, రోజూ వస్తున్నాము కూడా, పురుషార్థంలో కూడా నడుస్తున్నాము, నియమాలు పాలన చేస్తున్నాము కానీ పురుషార్థంలో ఏదైతే వ్యాధి పొందాలనుకుంటున్నామో అది అనుభవం అవుటంలేదు అని. నడుస్తున్నారు కానీ ముందుకి వెళ్లటంలేదు. దీనికి కారణం ఏమిటి? విశేషతలను సేవలో ఉపయోగించడంలేదు. కేవలం జ్ఞానం చెప్పటం, 7 రోల కోర్సు చెప్పటం ఇదే సేవ కాదు. వినిపించడం అనేది ద్వాపరయుగం నుంచి వరంపరగా వస్తూ ఉంది కానీ ఈ బ్రాహ్మణ జీవితం యొక్క విశేషత వినిపించడం అంటే ఏదోకటి ఇవ్వటం, భక్తిమార్గంలో వినిపించటం అంటే ఏదోకటి తీసుకుంటారు కానీ ఇక్కడ వినిపించటం అంటే ఏదోకటి ఇవ్వటం. దాత యొక్క పిల్లలు, సాగరుని యొక్క పిల్లలు కనుక ఎవరైనా సంపర్కంలోకి వచ్చినా ఏదో ఒకటి తీసుకుని వెళ్లున్నాము అని అనుభవం చేసుకోవాలి. కేవలం విని వెళ్లిపోకూడదు. జ్ఞానంతో అయినా, స్నేహం యొక్క ధనం తో అయినా లేదా స్నేహి బలం యొక్క ధనంతో అయినా, శక్తుల యొక్క ధనంతో అయినా, సహాయాగం యొక్క ధనంతో అయినా చేయి అంటే బుద్ధి నింపుకుని వెళ్లాలి. దీనినే సత్యమైన సేవ అంటారు. సెకను యొక్క దృష్టి లేక రెండు మాటల ద్వారా, మీ శక్తిశాలి సంకల్ప తరంగాల ద్వారా, సంపర్కం ద్వారా దాత అయ్య ఇవ్వాలి. అటువంటి వారే సత్యమైన సేవాధారులు. ఈవిధంగా దాత అయ్య ఇచ్చేవారు ప్రతి సమయం వ్యాధిని మరియు ఉన్నతిని పొందుతున్నట్లు అనుభవం చేసుకుంటారు. లేకపోతే వెనకకి వెళ్లటంలేదు కానీ ఎంత ముందుకి వెళ్లాలనుకుంటున్నామో అంత ముందెకి వెళ్లటంలేదు అని. అందువలన దాతగా అవుండి. అనుభవం చేయించండి. ఇలా సహాయాగి లేక సహజయోగిగా స్వయం కూడా అవ్వాలి మరియు ఇతరులను కూడా సహాయాగం యొక్క ఉత్సహం, ఉల్లాసాల అల సహాయాగిగా చేస్తుంది. మీ సహాయాగం యొక్క విశేషత ద్వారా సర్వ ఆత్మలకి వీరు మా సహాయాగి అని అనుభవం అవుతుంది. ఏ బలహీనస్తితిలో ఉన్న అయినా లేక పరిస్తి యొక్క సమయంలో సహాయాగం ద్వారా ముందుకి తీసుకువెళ్లాలి. సహాయాగం యొక్క విశేషత ద్వారా అందరికి మీ ఆత్మవట్ల విశేషమైన అనుభవం అవుతుంది. దీనినే విశేషతను సేవలోకి ఉపయోగించటం అంటారు. మీరు బాబాకి సహాయాగియే కానీ బాబా విశ్వ సహాయాగి పిల్లల పట్ల కూడా ప్రతి ఆత్మ నుండి వీరు కూడా బాబా సమానంగా సర్వులకి సహాయాగి అవ్వాలి అనే అనుభవం యొక్క మాట రావాలి. వ్యక్తిగతంగా ఒకరికి, ఇద్దరికి సహాయాగిగా కాదు. అది స్వర్ఘం యొక్క సహాయాగం అవుతుంది. హద్దు యొక్క సహాయాగం అవుతుంది. సత్యమైన

సహాయాగిగా, అనంతమైన సహాయాగిగా అవ్యాలి. మీ అందరి బిరుదు ఏమిటి? విశ్వకర్మాజ్ఞకారులా లేక కేవలం సేవకేంద్రం యొక్క కళాషకారులా? దేశం యొక్క కళాషకారులా? లేక కేవలం క్లాస్‌కి వచ్చే విద్యార్థుల యొక్క కళాషకారులా? ఈవిధమైన బిరుదు లేదు కదా! విశ్వకర్మాజ్ఞకారులు, విశ్వయజమానిగా అయ్యేవారా లేక కేవలం మీ మహార్షికి యజమానిగా అయ్యేవారా? ఎవరైతే కేవలం సేవకేంద్రం యొక్క హాధ్యలో ఉంటారో వారు కేవలం మహార్షికి యజమానిగా అవుతారు. కానీ మీరు బేహాద్ బాబా ద్వారా బేహాద్ వారనత్వం తీసుకుంటున్నారు. హాధ్య యొక్క వారనత్వం కాదు. కనుక సర్వులపట్ల సహాయాగం యొక్క విశేషతను కార్యంలోకి తీసుకురావాలి. అటువంటి వారినే సహాయాగి ఆత్మ అంటారు. ఈ విధి ద్వారా శక్తికాలి ఆత్మ సర్వశక్తులను కేవలం స్వయం పట్టే కాకుండా సర్వులపట్ల సేవలో ఉపయోగిస్తుంది. కొండరిలో సహన శక్తి ఉండదు. మీ దగ్గర ఉంది. ఆశక్తి ఇతరులకి ఇవ్వాలి. ఇదే శక్తిని సేవలో ఉపయోగించటం. కేవలం నేను సహనశీలతతో ఉంటున్నాను అని ఆలోచించకండి. కానీ మీ సహనశీలత గుణం యొక్క లైట్, మైట్ ఇతరుల వరకు చేరాలి. లైట్ హాన్ యొక్క ప్రకాశం కేవలం స్వయానికి ఉండదు. ఇతరులకి వెలుగు ఇచ్చేదిగా, మార్గం చేప్పేదిగా ఉంటుంది. ఈ విధంగా శక్తి రూపంగా అంటే లైట్-హాన్, మైట్-హాన్గా అయ్యి ఇతరులకి దాని లాభాన్ని అనుభవం చేయించాలి. వారు నిర్వలత యొక్క అంధకారం నుంచి శక్తి యొక్క వెలుగులోకి వచ్చినట్లు అనుభవం చేసుకోవాలి. ఈ ఆత్మ యొక్క శక్తి ద్వారా నన్ను కూడా శక్తివంతంగా చేయటంలో సహాయాగి అయ్యంది అని అనుభవం చేసుకోవాలి. వారు నిమిత్తంగా అయ్యి బాబాతో నంబంధం జోడింపచేస్తారు. సహాయాగం ఇచ్చి తమతో తగుల్చొచ్చిటట్లు చేయరు. బాబా ఇచ్చిన బహుమతిని ఇస్తున్నాను అనే ఈ స్వూతి మరియు శక్తిద్వారా విశేషతలని సేవలో ఉపయోగిస్తారు. ఇదే సత్యమైన సహాయాగికి గుర్తు ప్రతి కర్మలో వారి ద్వారా బాబా కనిపిస్తారు. వారి ప్రతి మాట ప్రతి ఒక్కరికి బాబా స్వూతి ఇప్పిస్తుంది. ప్రతి విశేషత ద్వారా దాత వైపు సైగ్ చేయిస్తుంది. నదా బాబాయే కనిపిస్తారు. వారు మిమ్మల్ని చూడకుండా బాబాని చూస్తారు. నా సహాయాగి అనుకోవటం - ఇదే సత్యమైన సేవాధారికి గుర్తు కాదు. సంకల్పమాత్రంగా కూడా నా విశేషత కారణంగా వీరు నాకు చాలా సహాయాగి అయ్యారు అని అనుకోకూడదు. సహాయాగికి సహాయాగం ఇష్టటం నా వని అని అనుకోవాలి. ఒకవేళ బాబాని చూడకుండా మిమ్మల్ని చూస్తే అది సేవ కాదు. ఇది ద్వాపరయుగం గురువుల వలె బాబాకి విమ్ముఖంగా చేసినట్లు. బాబాని మరిచిపోతే అది సేవ కాదు. ఇది పదేయటం, పైకి ఎక్కించటం కాదు. ఇది పుణ్యం కాదు, పాపం. ఎందుకంటే బాబా లేకపోతే పాపం తప్పకుండా ఉంటుంది. కనుక సత్యమైన సేవాధారి సత్యం వైపే నంబంధం జోడిస్తారు.

బాపెదాదాకి అప్పుడప్పుడు పిల్లల యొక్క లక్ష్మి, లక్ష్మణులు చూసి నవ్వు వస్తుంది. బాబా దగ్గరికి చేర్చాలి, కానీ తమ దగ్గరకి చేర్చుకుంటున్నారు. ధర్మపితలు గురించి చెప్పారు కదా - వారు పై నుండి క్రిందకు తీసుకువచ్చేస్తారు అని. పైకి తీసుకువెళ్లారు. ఈవిధమైన ధర్మపితలుగా అవ్వకండి. పిల్లలు అక్కడక్కడ స్వప్తమార్గంలో వెళ్లానికి బదులు సందుల్లో చిక్కుకుపోతున్నారు. మార్గం మారిపోతున్నారు. అందువలన నడుస్తున్నారు కానీ గమ్మానికి చేరుకోవడం లేదు. సత్యమైన సేవాధారి అని ఎవరిని అంటారో? అర్థమైందా! ఈ మూడు శక్తులను లేక విశేషతలను బేహాద్ దృష్టి ద్వారా బేహాద్ వృత్తి ద్వారా సేవలో ఉపయోగించండి. మంచిది.

సదా దాత యొక్క పిల్లలు దాతగా అయ్య ప్రతి ఆత్మను నిండుగా చేసేవారికి, ప్రతి భజనాను సేవలో ఉపయోగించి ప్రతి సమయం వృద్ధి పొందేవారికి, సదా బాబా ద్వారా లభించిన విశేషతలను ప్రభు ప్రసాదంగా భావించి ఇతరులకు కూడా ప్రభు ప్రసాదం ఇచ్చేవారికి, సదా ఒకనిటైపే పైగ ఇచ్చి ఏకీరసంగా చేసేవారికి, ఇలా సదా మరియు సత్యమైన సేవాధారి పిల్లలకు బావ్చదా యొక్క ప్రియస్నేహులు మరియు నమస్తే.

మధువనం నివాసియులతకి అవ్యక్తి భాతిదాదా యొక్క అత్మిక సంబంధిం 14-12-85

ఈరోజు విశ్వరచయిత బాబా తన యొక్క మాస్టర్ రచయిత పిల్లలను చూస్తున్నారు. మాస్టర్ రచయితలు తమ యొక్క రచన స్వత్తిలో ఎంతవరకు స్థితులై ఉంటున్నారు అని చూస్తున్నారు. రచయిత అయిన మీ అందరి మొదటి రచన ఈ దేహం. ఈ దేహరూపి రచన యొక్క రచయితగా ఎంతవరకు అయ్యారు? దేహరూపి రచన అప్పుడప్పుడు రచయిత అయిన మిమ్మల్ని ఆకర్షితం చేసుకుని రచన స్థితిని మరిపింపచేయటం లేదు కదా? యజమాని అయ్య ఈ రచనని సేవలో ఉపయోగిస్తున్నారా? ఎప్పుడు కావాలంటే ఆప్పుడు, ఏది కావాలంటే అది యజమాని అయ్య చేస్తున్నారా? మొట్టమొదట ఈ దేహం యొక్క యజమాని స్థితి యొక్క అభ్యాసమే ప్రకృతికి యజమానిగా, విశ్వానికి యజమానిగా చేస్తుంది. ఒకవేళ దేహం యొక్క యజమాని స్థితిలో నంపుర్చు సఫలత పొందకపోతే విశ్వానికి యజమాని స్థితిలో కూడా సంపన్నంగా కాలేరు. వర్తమాన సమయం యొక్క ఈ జీవితమే భవిష్యత్తుకి అద్దం వంటిది. ఈ అద్దం ద్వారా స్వయం యొక్క భవిష్యత్తు స్ఫుర్ణంగా చూడవచ్చు. మొదట ఈ దేహం యొక్క సంబంధం మరియు సంస్కారానికి అధికారి అవ్యటం ఆధారంగానే యజమాని స్థితి సంస్కారం తయారోతుంది. సంబంధంలో అతీతస్థితి మరియు ప్రియమైన స్థితి ఇదే యజమాని స్థితికి గుర్తు. సంస్కారాలలో నిర్మాణస్థితి(గౌరవం కోరుకోకుండా ఉండటం) మరియు నిర్మాణం (సత్యయుగం యొక్క స్థాపన) ఈ రెండు విశేషతలు యజమాని స్థితికి గుర్తు. వెనువెంట సర్వ ఆత్మల సంపర్కంలోకి రావడం, స్నేహి అవ్యాపం. మనస్వార్పక స్నేహం యొక్క ఆశీర్వాదాలు మరియు శుభభావం సర్వుల మనస్సు నుండి ఈ ఆత్మకి వస్తాయి. తెలిసినా, తెలియకపోయినా, దూర సంబంధికులైనా, సంపర్కంలో వారైనా కానీ పీరు నా వారు అని అనుభవం చేసుకుంటారు. స్నేహం ద్వారా “నాది” అనేది అనుభవం అవుతుంది. దూర సంబంధం అయినా కానీ స్నేహం సంపన్నతని అనుభవం చేయస్తుంది. విశ్వ యజమాని లేక దేహం యొక్క యజమాని స్థితి యొక్క అభ్యాసీ ఆత్మల ద్వారా వారు ఎవరి సంపర్కంలోకి వచ్చినా ఆ విశేష ఆత్మ ద్వారా దాత స్థితి అనుభవం అవుతుంది, ఈ విశేషత వారిలో ఉంటుంది. పీరు తీసుకునేవారు అని. ఎవరి సంకల్పంలో కూడా రాదు. ఆ ఆత్మ ద్వారా నుఖం యొక్క దాత స్థితి లేక శాంతి, ప్రేమ, అనందం, సంతోషం, సహయోగం, ఛైర్యం, ఉత్సాహ, ఉల్లాసాలు ఏదో ఒక విశేషత యొక్క దాత స్థితి అనుభవం అవుతుంది. సదా విశాలబుద్ధి మరియు విశాల హృదయం యొక్క అనుభవం అవుతుంది. దీనినే పీరు పెద్ద మనస్సు అని